

sygn. akt III **RC 231/17**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 29 grudnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący SSR Grzegorz Olejarczyk

Protokolant sekr. sądowy Agnieszka Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 29 grudnia 2017r. w Kętrzynie na rozprawie

sprawy z powództwa **B. K.**

przeciwko **N. K.**

o obniżeniu obowiązku alimentacyjnego

I. Obniża alimenty od powoda B. K. płatne na rzecz małoletniej N. K. do kwoty 200 (dwieście) złotych miesięcznie płatne przy zachowaniu dotychczasowych terminów płatności z ustawowymi odsetkami w wypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat z tą zmianą warunków, że płatne do rąk opiekuna prawnego poczynając od 1 września 2017r. w miejsce alimentów ustalonych ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Kętrzynie w dniu 17.06.2009r. w sprawie III RC 193/09 w kwocie 500 zł.

II. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

SSR Grzegorz Olejarczyk

UZASADNIENIE

B. K. wniósł o uchylenie obowiązku alimentacyjnego wobec małoletniej córki N. K. w wysokości 500 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu podał, że nie jest w stanie płacić alimentów na rzecz córki w dotychczasowej wysokości albowiem obecnie jest osoba leżącą, ma trudności z porozumiewaniem się, wymaga wsparcia ze strony innych osób. Od czerwca 2017r. przebywa w Domu Pomocy Społecznej w K.. Pobiera rentę w wysokości 653 zł miesięcznie, z której 457,10 zł przeznaczona na opłatę za pobyt w domu pomocy społecznej. Do własnej dyspozycji pozostaje mu kwota 195 zł miesięcznie (k. 2-3).

Pismem z dnia 7 września 2017r. wniósł o obniżenie alimentów na rzecz małoletniej córki z kwoty 500 zł do kwoty 50 zł miesięcznie (k. 24).

Opiekun prawny małoletniej N. K. działając w jej imieniu domagała się oddalenia powództwa, ewentualnie obniżenia alimentów do kwoty 250 zł miesięcznie (k. 43).

Sąd ustalił, co następuje:

W sprawie III RC 193/09 przed Sądem Rejonowym w Kętrzynie powód zobowiązał się płacić na rzecz małoletniej córki N. K. alimenty w wysokości 500 zł miesięcznie, poczynając od dnia 17 czerwca 2009r. (k. 15 akt III RC 193/09).

B. K. jest osobą o znacznym stopniu niepełnosprawności (kserokopia orzeczenia k. 4). Choruje na bezład dziedziczny, bezład mózdkowy o wczesnym początku, choroby zwyrodnieniowe układu nerwowego (zaświadczenie lekarskie k. 5). Z uwagi na liczne schorzenia i stopień niepełnosprawności przebywa w Domu Pomocy Społecznej w K.. Wymaga

opieki, pielęgnacji i pomocy innych osób w codziennym funkcjonowaniu (kserokopia decyzji k. 8). Pobiera rentę socjalną w wysokości 500 zł miesięcznie oraz zasiłek pielęgnacyjny w wysokości 153 zł miesięcznie (kserokopia decyzji k. 9-10). Za pobyt w domu pomocy społecznej płaci 457,10 zł miesięcznie (kserokopia decyzji k. 11).

Małoletnia N. K. ma 16 lat, jest wychowanką Powiatowego Domu Dziecka w K.. W toku postępowania w niniejszej sprawie przebywała w młodzieżowym ośrodku wychowawczym. Opiekun prawny małoletniej określił koszt jej utrzymania na kwotę 3000 zł miesięcznie. Pobyt małoletniej w młodzieżowym ośrodku wychowawczym pokrywa Skarb Państwa (zeznania opiekuna prawnego małoletniej k. 51).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z dyspozycją art. 133§1 krio rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie może utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Natomiast zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135§1 krio)

Usprawiedliwione potrzeby uprawnionego dotyczą środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania. Potrzeby utrzymania mają charakter konsumpcyjny, ich zaspokojenie bowiem polega na zapewnieniu uprawnionemu mieszkania, wyżywienia, odzieży, leczenia, pielęgnacji w chorobie itp. Z powyższego wynika, że zakres świadczeń alimentacyjnych wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, a z drugiej strony możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Niezdolne do samodzielnego utrzymania się dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, którzy są obowiązani podzielić się z nimi nawet bardzo skromnymi dochodami. Trudna sytuacja materialna i życiowa rodziców nie zwalnia ich od obowiązku świadczenia na potrzeby dzieci. Rodzice obowiązani są dzielić się z dziećmi nawet bardzo szczupłymi dochodami (por. Komentarz do art. 135 krio, Legalis).

Bezsporne jest, że małoletnia pozwana nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie i nie posiada majątku, wobec tego oboje rodzice obowiązani są do przyczyniania się do łożenia na jej utrzymanie.

W ocenie Sądu, od czasu orzekania w zakresie alimentów tj. od czerwca 2009r. doszło między stronami do zmiany stosunków o których mowa w art. 138 kro, stanowiących podstawę do zmiany wysokości ustalonych alimentów.

Rozpoznając niniejszą sprawę, na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego, Sąd uznał żądanie powoda za częściowo uzasadnione i obniżył alimenty do kwoty 200 zł miesięcznie.

Ustalając wysokość obniżonych alimentów, Sąd wziął pod uwagę trudną sytuację majątkową i życiową powoda. Niewątpliwie powód z uwagi na zły stan zdrowia i stopień niepełnosprawności powód nie jest w stanie podjąć jakiegokolwiek pracy, wymaga wsparcia ze strony innych osób. Dysponuje skromnymi dochodami tj. rentą socjalną w kwocie 500 zł i zasiłkiem rehabilitacyjnym w wysokości 153 zł miesięcznie. Zobowiązany jest do ponoszenia kosztów własnego utrzymania w domu pomocy społecznej, które stanowią 70% jego dochodów.

Niemniej jednak podnieść należy, że powód jako ojciec winien łożyć na utrzymanie małoletniej córki adekwatnie do jej usprawiedliwionych potrzeb. Należy podnieść również, że powód nie spełnia swojego obowiązku alimentacyjnego wobec córki przez opiekę i osobiste starania o jej wychowanie.

Małoletnia ma 16 lat, jest wychowanką domu dziecka, a koszt jej utrzymania jak wynika z informacji opiekuna prawnego wynosi ok. 3000 zł miesięcznie. Dlatego, też Sąd doszedł do przekonania, że powód winien łożyć na utrzymanie córki obniżone alimenty w wysokości 200 zł miesięcznie, które tylko w pewnym stopniu zabezpieczą część kosztów utrzymania pozwanej.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, Sąd obniżył alimenty od powoda płatne na rzecz małoletniej pozwanej do kwoty 200 zł miesięcznie poczynając od dnia 1 września 2017r. (pkt. I wyroku).

Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie, bowiem ustalenie alimentów na rzecz pozwanej w wysokości 50 zł miesięcznie byłoby sprzeczne z zasadą obowiązku alimentacyjnego. Kwota 50 zł jest bowiem kwotą symboliczną, która w żadnym stopniu nie odpowiada kosztom utrzymania małoletniej. Natomiast powód jako ojciec winien przede wszystkim realizować ciężący na nim obowiązek alimentacyjny, a nie cedować tego obowiązku na Skarb Państwa (pkt. II wyroku).

SSR Grzegorz Olejarczyk

ZARZĄDZENIE

1. Akta sprawy wraz z apelacją przedstawić Sądowi Okręgowemu w Olsztynie.

Dnia 6 lutego 2018r.